

Moja izkušnja z bambijem (doživljajski spis)

Dogodek se je pripetil nekega majskega popoldneva v gozdu v Stahovici pri Kamniku. Takrat sem bil star 7 let.

Takole je bilo: Bili smo na obisku pri sorodnikih v Stahovici. Otroci smo se igrali pred hišo, ki jo obdaja gozd. Kmalu smo se naveličali igre in nekdo je predlagal, da bi se v gozdu lahko igrali „skrivalnice“ Vsi veseli smo odšli proti gozdu. Iskali smo primeren kraj za skrivalnice. Kar naenkrat smo zaslišali čudne tihе zvoke. Previdno smo odšli v tisto smer in pod drevesom smo zagledali bambija-majhnega jelenčka. Bil je zelo ljubek, vendar prestrašen. Klical je mamo. Otrocí smo začeli občudovati mladička in se mu približevati.

Tedaj sem se spomnil, da divjih živali ne smemo prijemati, saj pustimo svoj vonj na njih in njihovi starši jih ne prepoznajo več, zato jih zapustijo. Začel sem svariti mojo druščino, da se ne sme dotikati živali, toda bilo je že prepozno-bambi je bil tako ljubek, da so ga vsi pobožali! Nemočen sem opazoval to dogajanje, ko smo naenkrat zaslišali krikom podobne zvoke in lomastenje po gozdu. Zagledali smo mati košuto, ki se nam je približevala. Prestrašeni smo jo ucvrli proti hiši. O dogodku smo povedali staršem. Bili so hudi na nas in so nas vse po vrsti okregali. Hotel sem povedati, da se jaz živali nisem dotikal, vendar me nihče ni poslušal. Bilo mi je hudo in šlo mi je na jok. Naslednji dan so odrasli odšli pogledat v gozd, kako je z mladičkom. Našli so ga osamljenega in tresočega. Mati ga je očitno zapustila. Odnesli so ga domov in poklicali lovce. Neki lovec ga je vzel in ga udomačil. Šele kasneje smo se doma pogovorili o tem dogodku in starši so mi priznali, da so bili krivični do mene, ker me niso poslušali, kaj sem jim hotel povedati.

Iz tega dogodka sem se naučil, da je treba znati poslušati in tudi znači si vzeti pravico, da nekaj poveš. Pa naj bodo to odrasli ali pa otroci. Le tako ljudje lahko živimo složno skupaj.

Avtor: Jim Černe
Naslov: Golobska ul. 19 1230 Domžale
Vstarost: 12 let
Ustrijnjam se z objavo tega besedila
Jim Černe